

Handelsministeren (Stensballe): Det ærede 11te tingvalgte Medlem (Carl F. Madson) fremkom efter en Del indledende Bemærkninger med den Paastand, at Handelsministeriet ikke havde evnet at give Lovforslaget et fast Indhold. Jeg maa dertil sige, at Lovforslaget i den Form, hvori det foreligger her, jo ikke er det Lovforslag, der oprindeligt blev forelagt, og som var udarbejdet af Handelsministeriet; der er sket betydelige Ændringer ved Behandlingen i Rigsdagen. Jeg vil ogsaa godt tro, at det Lovforslag, som var udarbejdet af Handelsministeriet, havde et væsentlig fastere Indhold end det, der nu foreligger; men saadan gaar det jo saa ofte, at noget af Fastheden bliver taget af Lovforslagene ved Behandlingen i den høje Rigsdag. Ikke desto mindre har Lovforslaget dog naaet at faa en saadan Form, at det kan svare til sin Hensigt, og Hensigten har stadig været at søge at skabe et Værn mod Organisationernes Overgreb, at underbygge den Retspraksis, der er blevet skabt i de senere Aar, og videre udvikle den til Vejledning for Domstolene. Det mener jeg kan naas gennem dette Lovforslag, og derfor gaar jeg fremdeles i Brechen for det til Trods for, at jeg maa indrømme, at det fastere Indhold, som det havde, da det kom fra Handelsministeriet i Fjor, da det blev forelagt af min Forgænger, Folketingsmand Slesbager, er der givet noget Afkald paa.

Det er i og for sig en ret ejendommelig Forhandling, der har været ført i Dag, og saa fra det ærede 11te tingvalgte Medlems Side. Det ærede Medlem henviste til Folkestingsbetænkningen fra i Fjor, en Betænkning, der omhandler et helt andet Forslag, nemlig det Forslag, som i sin Tid er udarbejdet af Handelsministeriet og blev forelagt i Fjor. Jeg synes, det havde være naturligere, om det ærede Medlem havde henholdt sig til Folketingsudvalgets Betænkning fra i Aar; i det hele tror jeg, at hvis han havde læst denne Betænkning noget omhyggeligere, havde han kunnet spare sig mange af de Spørgsmaal, han stillede, og saa havde jeg ikke behøvet saa ofte at henvise til Betænkningen.

En Besvarelse af de Spørgsmaal, som paa ny er rettet til mig i Dag, skal jeg ikke komme ind paa. Jeg skal ganske henholde mig til, hvad jeg har udtalt, og hvad jeg

skriftlig har svaret. Men jeg vil gerne paa ny henlede Opmærksomheden paa, at jeg ikke kan tiltræde det, som er udtalt af det socialdemokratiske Mindretal i Betænkningen angaaende Forholdet til den faste Voldgiftsret. Her maa jeg henholde mig til mine Udtalelser ved Sagens anden Behandling; lægges der noget andet deri, end jeg har sagt, er det med Urette og urigtigt.

Til det ærede 2det Medlem for 2den Kreds (Jeppesen [Drusebjerg]) vil jeg gerne sige, at hans Forslag i Dag om at lægge Sagen hen i en sagkyndig Kommission tror jeg ikke meget paa. Der er nu forhandlet om dette Forslag gennem tre Rigsdags-samlinger, ja, gennem flere. Jeg mener, at det maa være Rigsdagen, der skal løse denne Opgave. Vi staar da ogsaa nu foran Løsningen, og jeg kan, som jeg har sagt tidligere, ikke gaa ind paa de Tanker, der nu atter er fremført af det ærede Medlem.

Jeg forbavses over, at det ærede 9de Medlem for 1ste Kreds (Ludvig Christensen) i Dag som tidligere, naar det socialdemokratiske Parti ikke har kunnet faa sin Villie i Spørgsmaal af social Karakter, er begyndt at true. Vi ved jo alle sammen godt, at selv om vi var gaaet til en Overenskomst med Socialdemokraterne, var det første, der vilde ske, hvis de en Gang fik Regeringen igen, at de vilde forsøge paa at faa den omstødt. Det har vi Erfaring for fra den Periode, da Socialdemokratiet havde Regeringen. Jeg kan her henvise til Spørgsmaalet om Arbejdsløshedslovgivningen. Der var blevet sluttet en Overenskomst saa sent som i 1924, og den blev endogsaa rost stærkt af de socialdemokratiske Ordførere i begge Ting, men et Aar efter kom der Ændringsforslag og netop saadanne Ændringsforslag, hvorom vi udtrykkeligt under Forhandlingen Aaret i Forvejen havde sagt, at dem kunde vi ikke gaa med til. Der er derfor ikke anden Vej for os end at søge gennemført det, som vi mener er det rigtige, og saa maa de andre Partier jo stille sig dertil, som de mener, de kan.

Vi har før hørt store Taler her, kraftige Taler, Taler, hvori Tonen blev stemt højt op; vi har maaske sjældent hørt en saa højstemt Tone som den i Dag fra det ærede 13de tingvalgte Medlem (Lyngsie), men Temperamentsforskellen kan jo altid gøre noget. Vi hørte det ærede Medlem bruge